

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010188
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3613010188.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. novembra 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

H. L.

nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., Y. č. XX/XX, t. č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/130/2013-140 zo dňa 03.03.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný H. L. bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/130/2013-140 zo dňa 03.03.2014 uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 06.07.2012 približne o 20.00 hod. na Y. ulici v J., časť Y. hodil do pravej prednej časti po ceste idúceho motorového vozidla zn. O. L., EČ: J. farba modrá metalíza, Y.:B. XXXXXXXXXXXXXXXX plastové vedro, následkom čoho došlo k prasknutiu pravej časti predného nárazníka, k prasknutiu plastového krytu pravého predmetného svetlometu a k prevaleniu predného čela, čím spôsobil majiteľovi vozidla J. F. škodu vo výške 936 €.

Bol za to odsúdený podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 230 €. Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd stanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obvineného nahradiť poškodenému J. F. škodu vo výške 936 €.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa nevyznievajú jednoznačne, nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť nevyvrátiteľný a nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že spáchal skutok uvedený v obžalobe. Výsledky dokazovania nevyznievajú jednoznačne, súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku nejasne a neúplne formuloval svoje skutkové zistenia a nevyrovnal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Vychádzal z tvrdenia vodiča vozidla J. F. a spolujazdca H. L., ktorých

výpovede sa odlišujú v čase, kedy sa mal skutok stať, pričom na druhej strane ostatní svedkovia jednoznačne potvrdili, že obžalovaný mal smerom k vozidlu poškodeného hodiť nie plastové vedro, ale čiapku modrej farby. Nie je vylúčené, vychádzajúc aj zo záverov znaleckého posudku, že k poškodeniu vozidla mohlo dôjsť aj nárazom do konárov zo stromov a iných predmetov z dôvodu valiacej sa vody z privalového dažďa. Žiadal preto, aby odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, tento podľa § 321 ods. 1 písm. b), a c) Tr. por. zrušil a buď aby vo veci rozsudkom rozhodol sám tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí, prípadne aby vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a žiadala toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Súd prvého stupňa v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, tieto správne vyhodnotil a na základe takto zistenej dôkaznej situácie aj správne ustálil skutkový stav, tak ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa stotožnil aj s ďalším postupom súdu prvého stupňa pokiaľ sa týka uznania viny a ukladania trestu obžalovanému. V tomto smere odvolací súd nemohol námietkam obžalovaného, tak ako sú uvedené v jeho odvolaní, prisvedčiť.

Tak predovšetkým je potrebné uviesť, že v predmetnej trestnej veci stáli proti sebe dva okruhy dôkazov. Na jednej strane tvrdenie vodiča motorového vozidla svedka J. F. a spolujazdca svedka H. L., ktorí jednoznačne uviedli a zhodli sa na okolnostiach celého prípadu, teda v ktorý deň poškodeným vozidlom vykonávali skúšobnú jazdu, že toto bolo po privalovom daždi a že to bol práve obžalovaný, ktorý do vozidla hodil plastové vedro. Pokiaľ sa títo nezhodli v presnej hodine, kedy malo ku skutku dôjsť, toto nie je podstatné, podstatné je, že to malo byť dňa 06.07.2012 po privalovom daždi, kedy už ľudia odstraňovali ním spôsobené škody. Na druhej strane, pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného, že mal do vozidla hodiť iba čiapku, práve tu sú rozpory vo výpovediach medzi jeho manželkou a matkou, keď jedna tvrdí, že obžalovaný čiapku hodil, druhá, že sa ňou iba zahnal. Pritom ďalší svedok J. R. na rozdiel od týchto výpovedí vypovedal, že obžalovaný ani nikto iný nič po aute nehádzal. Najpodstatnejšou okolnosťou podľa názoru odvolacieho súdu je však tá, že obžalovaný sám pripustil hodenie do okoloídúceho auta, aj keď nie vedra, ale iba šiltovky. Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku je pritom nemožné, aby šiltovka spôsobila na vozidle popísané poškodenie, keď na druhej strane poškodenie plastovým vedrom znalec pripustil. Pokiaľ sa teda týka uznania viny, v tomto smere nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa ani v postupe pri ukladaní trestu a rozhodovaní o náhrade spôsobenej škody, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.